

Sylabus modułu kształcenia na studiach wyższych

Nazwa Wydziału	Wydział Studiów Międzynarodowych i Politycznych UJ
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Instytut Bliskiego i Dalekiego Wschodu
Nazwa modułu kształcenia	Wieloetniczne społeczeństwo Indonezji
Język kształcenia	Polski
Cele kształcenia	Uzyskanie pogłębionej wiedzy szczegółowej (obejmującej terminologię, teorię i fakty), rozumienie problematyki, nabycie umiejętności przeprowadzania krytycznej analizy i interpretacji, również w perspektywie porównawczej, najważniejszych zjawisk i procesów z zakresu zagadnień wskazanych w treści modułu kształcenia.
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	Studenci po ukończeniu modułu będą mieć pogłębioną wiedzę szczegółową, będą rozumieć problematykę i potrafić przeprowadzić krytyczną analizę oraz interpretację najważniejszych zjawisk i procesów z zakresu zagadnień wskazanych w treści modułu kształcenia. Będą również mieli pogłębioną umiejętność prezentacji zagadnień szczegółowych z zakresu tej problematyki.
Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	Zajęcia mają charakter konwersatoriów i składają się z części zasadniczej w postaci wykładów osoby prowadzącej oraz części dodatkowej w postaci referatów studentów, których jakość podlega ocenie. Wykładowca oceni przygotowany samodzielnie przez każdego studenta referat dotyczący zagadnienia mieszczącego się w problematyce modułu. Referat może poruszać problem ogólny bądź stanowić tzw. studium przypadku. Wykładowca oceniając pracę studenta zwróci uwagę na umiejętność syntetycznego przedstawienia danego zagadnienia, znaczenie przytoczonych faktów, rozumienie i stosowanie fachowej terminologii, krytyczną analizę i poglądy własne. Na ocenę będzie się również składać aktywna partycypacja studenta w zajęciach (zadawanie pytań, udział w dyskusji).
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Fakultatywny
Rok studiów	2017/18
Semestr	II

Forma studiów	Stacjonarne
Imię i nazwisko koordynatora modułu i/lub osoby/osób prowadzących moduł	Krzysztof Trzeciński
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	
Sposób realizacji	Konwersatoria
Wymagania wstępne i dodatkowe	-
Rodzaj i liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	30 h
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	3.00
Bilans punktów ECTS	<i>Jeden punkt ECTS odpowiada efektom kształcenia, których uzyskanie wymaga od studenta 25-30 godzin pracy. Liczba godzin pracy studenta obejmuje zajęcia realizowane w bezpośrednim kontakcie z nauczycielem akademickim, zgodnie z planem studiów oraz czas poświęcony przez studenta na pracę indywidualną.</i>
Stosowane metody dydaktyczne	Wykłady, prezentacje
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma	Zaliczenie na ocenę na podstawie obecności i aktywności, w tym zwłaszcza referatów.

i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	
Treści modułu kształcenia (z podziałem na formy realizacji zajęć)	<ul style="list-style-type: none"> - Wprowadzenie do wiedzy o wieloetnicznym społeczeństwie Indonezji. Podstawowe pojęcia w kontekście specyfiki indonezyjskiej: grupa etniczna, plemię, wspólnota religijna i wyznaniowa, segment i relacje międzysegmentowe, konflikt etniczny, konflikt religijny, <i>communal conflict</i>, <i>sectarian conflict</i> i in. Koncepcje narodu państwowego i etniczności i ich odniesienie do specyfiki indonezyjskiej. - Pluralny charakter społeczeństwa indonezyjskiego – podstawowe podziały segmentowe: etniczne, religijne, wyznaniowe. Udział procentowy w społeczeństwie i obszary zamieszkiwania głównych segmentów etnicznych, religijnych i wyznaniowych. - Krótki rys powstania Indonezji. Relacje międzysegmentowe w okresie kolonialnym. Tworzenie wielosegmentowego państwa i jego główne podstawy: autorytaryzm i armia; antyimperializm, antykolonializm i antykomunizm; ideologia Pancasila; język indonezyjski i edukacja typu nowoczesnego; transmigracje. Ogólna charakterystyka relacji międzysegmentowych w okresie rządów Sukarno i w okresie tzw. Nowego Ładu (władza Sukarno). Demokracja Indonezji po 1998 r. i erupcja konfliktów międzysegmentowych. - Zarządzanie konfliktami międzysegmentowymi w Indonezji. Wprowadzenie centrypetalnego systemu politycznego po 1998 r. Główne rozwiązania centrypetalizmu indonezyjskiego. Konsocjonalne elementy w indonezyjskim systemie politycznym. - Rozszerzenie Indonezji na obszar Melanezji – proces inkorporacji Papui. Konflikt w Papui. Działalność pro-niepodległościowego Ruchu Wolnej Papui (OPM) i Organizacji Wyzwolenia Papui Zachodniej (WPLO). Specjalna autonomia dla Papui w 2001 r. Wprowadzenie specjalnych praw ekonomicznych i brak implementacji autonomii politycznej. - Aneksja Timoru Wschodniego przez Indonezję w 1976 r. Pełzający konflikt i działalność pro-niepodległościowego Frontu Rewolucyjnego Niepodległego Timoru Wschodniego (Fretilin). Administracja ONZ od 1999 r. Uzyskanie niepodległości w 2002 r. - Indonezyjski islam. Podziały w jego ramach. Relacje muzułmanów

	<p>z nie-muzułmanami. Wybrane przypadki konfliktów. Specyfika islamu na Sumatrze. Radykalizm islamski w Indonezji. Działalność głównych islamskich organizacji terrorystycznych.</p> <p>- Hinduizm w Indonezji. Specyfika kultury wyspy Bali. Relacje Balijszczyków z migrantami jawajskimi. Migracje Balijszczyków na inne wyspy Indonezji. Hinduizm na Jawie.</p> <p>- Chińczycy, konfucjanizm, buddyzm i taoizm w Indonezji. Studium przypadku „chińskiego” miasta w Indonezji – Semarang. Relacje między Chińczykami a ludnością rodzimą Indonezji.</p> <p>- Konflikty na Molukach. Pierwszy konflikt w latach 1950-63. Powstanie Republiki Południowych Moluków. Drugi konflikt w latach 1999-2002. Specyficzne uwarunkowania etniczne, religijne i ekonomiczne obu konfliktów.</p> <p>- Specyfika sumatrzańskiej prowincji Aceh. Działalność separatystycznego Ruchu Wolnego Aceh (GAM). Helsińskie porozumienie pokojowe z 2005 r. Specjalna autonomia dla Aceh w 2006 r. Wprowadzenie m.in. prawa szariatu i partii lokalnych (etnicznych) oraz specjalnych praw ekonomicznych.</p> <p>- Chrześcijaństwo w Indonezji. Główne wyznania i obszary zamieszkiwania chrześcijan. Specyfika wyspy Flores – niekonfliktowe relacje między lokalnymi chrześcijanami a muzułmańskimi migrantami.</p> <p>- Transmigracje. Zmiany relacji międzysegmentowych w kontekście transmigracji. Główne obszary transmigracji i poczucie niesprawiedliwości ekonomicznej u ludności lokalnej (dyskryminacja pozytywna migrantów przez rząd). Studium przypadku wielopłaszczyznowego konfliktu w Poso na Celebesie.</p> <p>- Studia przypadków specyficznych <i>communal</i> i <i>sectarian conflicts</i> na różnych obszarach Indonezji. Uwarunkowania i następstwa.</p>
<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej obowiązującej do zaliczenia danego modułu</p>	<p>Azra Azyumardi, <i>Indonezyjski islam: muzułmanie głównego nurtu a polityka</i>, „Azja-Pacyfik” 2007, nr 10, s. 53–61.</p> <p>Bertrand Jacques, <i>Nationalism and ethnic conflict in Indonesia</i>, Cambridge University Press, New York 2004.</p> <p>Bonczol Łukasz, <i>Timor Wschodni. Od reliktu kolonializmu do problemu międzynarodowego</i>, WUW, Wrocław 2008.</p> <p>Bonczol Łukasz, <i>Zrozumieć Indonezję. Nowy Ład generała Suharto</i>,</p>

	<p>Warszawa 2013.</p> <p>Grabowski Stefan, <i>Aceh – długa historia konfliktu</i>, „Stosunki Międzynarodowe”, 24 lipca 2012, http://www.stosunkimiedzynarodowe.pl/aceh-d%C5%82uga-historia-konfliktu</p> <p>van Klinken Gerry, <i>Colonizing Borneo: State-Building and Ethnicity in Central Kalimantan</i>, „Indonesia” 2006, No. 81, s. 23–49.</p> <p>Kuca Grzegorz, <i>Indonezja</i>, w: St. Bożyk, M. Grzybowski (red.), <i>Systemy ustrojowe państw współczesnych</i>, Białystok 2012, s. 469-498.</p> <p>Kuca Grzegorz, <i>Wybory parlamentarne w Indonezji – uregulowania prawne oraz wyniki wyborów</i>, „Studia Politologiczne” 2010, t. 18, s. 55–69.</p> <p>Pisani Elizabeth, <i>Indonezja itd. Studium nieprawdopodobnego narodu</i>, Wołowiec 2016.</p> <p>Trzeciński Krzysztof, <i>Co łączy i dzieli communal conflict oraz „konflikt etniczny”? Analiza znaczeniowa obu terminów i ich nigeryjska egzemplifikacja</i>, „Afryka” 2015, t 42, s. 11-30, http://ptafr.org.pl/wp-content/uploads/2016/02/afryka_42.pdf</p> <p>Trzeciński Krzysztof, <i>Czym jest stabilność polityczna państwa?</i>, „Przegląd Politologiczny” 2015, nr 2, s. 37-47, http://przeglad.amu.edu.pl/wp-content/uploads/2015/07/pp2015-2-037.pdf</p> <p>Trzeciński Krzysztof, <i>Centrypetalizm – integrujący system polityczny dla państw wieloetnicznych. Zarys teorii empirycznej</i>, „Studia Polityczne” 2015, nr 3, t. 39, s. 183-213.</p> <p>Wasiuta Martyna, <i>Polityka etniczna w Indonezji</i>, w: R. Lesner-Szwarc (red.), <i>Odcienie Indonezji</i>, Toruń 2014, s. 223-240, https://repozytorium.umk.pl/bitstream/handle/item/2092/Odcienie%20Indonezji_red.%20R.Lesner-Szwarc-ebook.pdf?sequence=1</p> <p>Wilson Chris, <i>Ethnic Origins of Religious Conflict in North Maluku Provice 1999–2000</i>, “Indonesia” 2005, No. 79, s. 69–91.</p>
--	---